

ZAKON O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O KIBERNETIČKOM KRIMINALU

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o kibernetičkom kriminalu, usvojena na konferenciji Vijeća Europe u Budimpešti, a koju je Republika Hrvatska potpisala 23. studenoga 2001.

Članak 2.

Tekst Konvencije o kibernetičkom kriminalu, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

CONVENTION ON CYBERCRIME

KONVENCIJA O KIBERNETIČKOM KRIMINALU

PREAMBULA

Države članice Vijeća Europe i ostale države potpisnice ove Konvencije

smatrajući da je cilj Vijeća Europe postići veće zajedništvo između njegovih članica;

priznajući vrijednost njegovanja suradnje s ostalim državama strankama ove Konvencije;

uvjerene da je potreba vođenja zajedničke kaznene politike usmjerene s zaštiti društva od kibernetičkog kriminala od prvenstvene važnosti, i to među ostalim i putem usvajanja odgovarajućeg zakonodavstva i poticanjem međunarodne suradnje;

svjesne dubokih promjena nastalih digitalizacijom, konvergencijom i neprekidnom globalizacijom računalnih mreža;

zabrinute zbog mogućnosti da računalne mreže i elektroničke informacije budu iskorištene za počinjenje kaznenih djela, te da dokazi vezani uz ta djela budu pohranjeni i prenošeni putem tih mreža;

prepoznajući potrebu za suradnjom između država i privatnog gospodarstva u borbi protiv kibernetičkog kriminala i potrebu za zaštitom legitimnih interesa prilikom korištenja i razvitka informatičkih tehnologija;

vjerujući da učinkovita borba protiv kibernetičkog kriminala zahtijeva povećanu, brzu i uhodanu međunarodnu suradnju u kaznenopravnim predmetima;

uvjerene da je ova Konvencija nužna radi odvratanja od postupaka usmjerenih protiv tajnosti, cjelovitosti i dostupnosti računalnih sustava, mreža i računalnih podataka, kao i za odvratanje od njihovih zloraba, jer utvrđuje – na način opisan u ovoj Konvenciji – kriminalizaciju takvog ponašanja, usvaja ovlaštenja dovoljna za učinkovitu borbu protiv takvih kaznenih djela, olakšavajući time otkrivanje, istraživanje i kazneni progon tih kaznenih djela, kako na domaćoj, tako i na međunarodnoj razini, te osiguravajući brzu i pouzdanu međunarodnu suradnju;

imajući na umu potrebu za osiguranjem odgovarajuće ravnoteže između interesa provedbe zakona i poštivanja temeljnih ljudskih prava utjelovljenih u Konvenciji Vijeća Europe o zaštiti prava i temeljnih sloboda čovjeka iz 1950. godine, u Međunarodnom paktu Ujedinjenih naroda o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine, kao i u drugim relevantnim međunarodnim sporazumima o ljudskim pravima koji ponovno potvrđuju svačije pravo na vlastito mišljenje bez mješanja izvana, pravo na slobodu izražavanja, uključujući i slobodu traženja, primanja i davanja informacija i ideja svih vrsta, bez obzira na granice, kao i prava koja se tiču poštivanja privatnosti;

imajući također na umu zaštitu osobnih podataka propisanu npr. Konvencijom Vijeća Europe o zaštiti pojedinaca s obzirom na automatsku obradu osobnih podataka iz 1981. godine;

imajući u vidu Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravima djeteta iz 1989. godine i Konvenciju Međunarodne organizacije rada o najgorim oblicima dječjeg rada iz 1999. godine;

vodeći računa o postojećim konvencijama Vijeća Europe o suradnji na polju izvršenja kazni i sličnim sporazumima koji su na snazi između država članica Vijeća Europe i drugih država, te naglašavajući da je namjera ove Konvencije dopuniti navedene konvencije kao bi se kriminalističke istrage i postupci povodom kaznenih djela povezanih s računalnim sustavima i podacima učinili učinkovitijima, te kako bi se omogućilo prikupljanje dokaza o kaznenim djelima u elektroničkom obliku;

pozdravljajući nedavni razvitak događaja koji dodatno unapređuje međunarodno razumijevanje i suradnju u borbi protiv kibernetičkog kriminala, uključujući i postupke Ujedinjenih naroda, OECD-a, Europske unije i zemalja G8;

pozivajući se na Preporuku br. R (85) 10 o praktičnoj provedbi Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim predmetima u pogledu pružanja međunarodne pravne pomoći pri presretanju telekomunikacija, Preporuku br. R (88) 2 o piratstvu na polju autorskih i srodnih prava, Preporuku br. R (87) 15 koja propisuje uporabu osobnih podataka u oblasti djelatnosti policije, Preporuku br. R (95) 4 o zaštiti osobnih podataka na području telekomunikacijskih usluga s posebnim osvrtom na usluge telefonije, Preporuku br. R (89) 9 o računalnom kriminalu

koja daje smjernice nacionalnim zakonodavnim tijelima u pogledu definiranja određenih računalnih kaznenih djela, te Preporuku br. R (95) 13 o problemima kaznenog postupovnog prava vezanima uz informatičku tehnologiju;

s obzirom na Rezoluciju br. 1 usvojenu po europskim ministrima pravosuđa na njihovoj 21. konferenciji održanoj u Pragu u srpnju 1997. godine, a kojom se Odboru ministara preporučuje da podupre rad Europskog odbora za probleme kriminaliteta (European Committee on Crime Problems – CDPC) vezan uz kibernetički kriminal, kako bi se unutarnje odredbe kaznenog prava približile jedne drugima i kako bi se omogućilo korištenje učinkovitih istražnih sredstava u pogledu tih kaznenih djela, te s obzirom na Rezoluciju br. 3 usvojenu na 23. konferenciji europskih ministara pravosuđa u Londonu u lipnju 2000. godine, koja je ohrabrila strane u pregovorima da nastave s naporima u cilju nalaženja odgovarajućih rješenja kako bi se najvećem mogućem broju država omogućilo da postanu strankama Konvencije, te koja je potvrdila potrebu za brzim i učinkovitim sustavom međunarodne suradnje svjesnim specifičnih zahtjeva borbe protiv kibernetičkog kriminala;

te s obzirom na Akcijski plan o traženju zajedničkih odgovora na razvitak novih informatičkih tehnologija zasnovanih na standardima i vrijednostima Vijeća Europe, kojega su usvojili šefovi država i vlada Vijeća Europe na Drugom summitu u Strasbourgu dne. 10. i 11. listopada 1997. godine;

Sporazumijevaju se kako slijedi:

Poglavlje I. – POJMOVI

Članak 1. – DEFINICIJE

U ovoj Konvenciji:

a. izraz »računalni sustav« označava svaku napravu ili skupinu međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovu programa automatski obrađuju podatke;

b. izraz »računalni podaci« označava svako iskazivanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu, uključujući i program koji je u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju;

c. izraz »davatelj usluga« označava:

i. svaki javni ili privatni entitet koji korisnicima svojih usluga omogućava komuniciranje pomoću računalnog sustava i

ii. svaki drugi entitet koji obrađuje ili pohranjuje računalne podatke za takvu komunikacijsku službu ili korisnike te službe;

d. izraz »podaci o prometu« označava sve računalne podatke u vezi komunikacija, koji su stvoreni pomoću računalnog sustava koji je dio komunikacijskog lanca, a koji podaci naznačuju podrijetlo komunikacije, njeno odredište, put, vrijeme, datum, veličinu, trajanje ili vrstu te usluge.

Poglavlje II. – MJERE KOJE TREBA PODUZETI NA NACIONALNOJ RAZINI

Odjeljak 1. – KAZNENO MATERIJALNO PRAVO

Dio 1. – Kaznena djela protiv tajnosti, cjelovitosti i dostupnosti računalnih podataka i sustava

Članak 2. – NEZAKONITI PRISTUP

Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin neovlaštenog pristupanja cjelini ili dijelu računalnog sustava. Stranka može propisati da kazneno djelo mora biti počinjeno povredom sigurnosnih mjera s namjerom pribavljanja računalnih podataka ili s nekom drugom nepoštenom namjerom, ili u pogledu računalnog sustava koji je spojen s drugim računalnim sustavom.

Članak 3. – NEZAKONITO PRESRETANJE

Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin neovlaštenog presretanja nejavnih prijenosa računalnih podataka prema računalnom sustavu, iz njega ili unutar njega (uključujući i elektromagnetske emisije iz računalnog sustava koji prenosi te računalne podatke), počinjen tehničkim sredstvom. Stranka može propisati da kazneno djelo bude počinjeno s nepoštenom namjerom ili u pogledu računalnog sustava koji je spojen s drugim računalnim sustavom.

Članak 4. – OMETANJE PODATAKA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin neovlaštenog oštećivanja, brisanja, kvarenja, mijenjanja ili činjenja neuporabljivima računalnih podataka.

2. Stranka može priuzdržati pravo propisati da ponašanjem opisanim u stavku 1. ovoga članka mora biti prouzročeno ozbiljno zlo.

Članak 5. – OMETANJE SUSTAVA

Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin ozbiljnog neovlaštenog sprječavanja funkcioniranja računalnog sustava unošenjem, prenošenjem, oštećivanjem, brisanjem, kvarenjem, mijenjanjem ili činjenjem neuporabljivima računalnih podataka.

Članak 6. – ZLOPORABA NAPRAVA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni neovlašteni čin:

a. proizvodnje, prodaje, pribavljanja radi uporabe, uvoza, distribuiranja ili činjenja dostupnim na neki drugi način:

i. naprava, uključujući i računalne programe, stvorenih ili prilagođenih prvenstveno zbog svrhe počinjenja bilo kojeg od djela utvrđenih člancima 2.-5. ove Konvencije;

ii. računalne lozinke, pristupne šifre ili sličnog podatka, kojime bi se omogućilo pristupanje cjelini ili nekom dijelu računalnog sustava

s namjerom da bude upotrijebljen u svrhu počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela utvrđenih člancima 2.-5. ove Konvencije i

b. posjedovanja neke od stvari navedenih u točki (a), alinejama 1. ili 2. ovoga članka s namjerom da bude upotrijebljena u svrhu počinjenja bilo kojeg od djela utvrđenih člancima 2.-5. stranka može zakonom uvjetovati da tek posjedovanje određenog broja takvih predmeta povlači kaznenu odgovornost.

2. Ovaj članak neće se tumačiti kao propisivanje kaznene odgovornosti u slučajevima kada proizvodnja, prodaja, pribavljanje radi uporabe, uvoz, distribuiranje, činjenje dostupnim na neki drugi način ili posjedovanje opisano u stavku 1. ovoga članka nije u svrhu počinjenja kaznenog djela propisanog člancima 2.-5. ove Konvencije, kao na primjer u slučaju ovlaštenog ispitivanja ili zaštite računalnog sustava.

3. Svaka stranka može pridržati pravo na neprimjenjivanje stavka 1. ovoga članka, uz uvjet da rezerva ne obuhvaća prodaju, distribuciju ili činjenje dostupnim na neki drugi način predmeta navedenih u stavku 1. točki (a) alineji 2.

Dio 2. – Računalna kaznena djela

Članak 7. – RAČUNALNO KRIVOTVORENJE

Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin neovlaštenog unošenja, mijenjanja,

brisanja ili činjenja neuporabljivima računalnih podataka, koji kao posljedicu ima nevjerodostojnost podataka, pri čemu postoji namjera da se oni u pravne svrhe smatraju vjerodostojnima, ili da se po njima postupa kao da su takvi, i to bez obzira jesu li ti podaci izravno čitljivi i razumljivi. Strana može propisati da tek postojanje prijevarne ili slične nepoštene namjere povlači kaznenu odgovornost.

Članak 8. – RAČUNALNA PRIJEVARA

Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin neovlaštenog uzrokovanja štete na imovini drugoga:

a. bilo kakvim unošenjem, mijenjanjem, brisanjem ili činjenjem neuporabljivima računalnih podataka,

b. bilo kakvim ometanjem funkcioniranja računalnog sustava

s prijevornom ili nepoštenom namjerom neovlaštenog pribavljanja ekonomske koristi za sebe ili drugoga.

Dio 3. – Kaznena djela u svezi sa sadržajem

Članak 9. – KAZNENA DJELA VEZANA UZ DJEČJU PORNOGRAFIJU

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni neovlašteni čin:

a. proizvodnje dječje pornografije za svrhu njene distribucije putem računalnih sustava;

b. nuđenja ili činjenja dostupnim dječje pornografije putem računalnog sustava;

c. distribuiranja ili prenošenja dječje pornografije putem računalnog sustava;

d. pribavljanja dječje pornografije putem računalnog sustava za sebe ili drugoga;

e. posjedovanja dječje pornografije u računalnom sustavu ili na mediju za pohranu računalnih podataka.

2. U smislu stavka 1. ovoga članka izraz »dječja pornografija« uključuje pornografski materijal koji vizualno prikazuje:

a. maloljetnika kako sudjeluje u seksualno eksplicitnom ponašanju;

b. osobu koja izgleda kao maloljetnik koji sudjeluje u seksualno eksplicitnom ponašanju;

c. stvarne slike koje predstavljaju maloljetnika kako sudjeluje u seksualno eksplicitnom ponašanju.

3. U smislu stavka 2. ovoga članka, izraz »maloljetnik« uključuje sve osobe u dobi mlađoj od 18 godina. Međutim, stranka može utvrditi i nižu dobnu granicu, koja ne može biti ispod 16 godina starosti.

4. Svaka stranka može pridržati pravo neprimjenjivanja u cijelosti ili djelomice točaka (d) i (e) stavka 1., te točaka (b) i (c) stavka 2.

Dio 4. – Kaznena djela povrede autorskih i srodnih prava

Članak 10. – KAZNENA DJELA POVREDE AUTORSKIH I SRODNIH PRAVA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirala povreda autorskog prava kako je ono utvrđeno po pravu te stranke, a u skladu s obvezama koje je stranka preuzela Pariškim aktom Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva i Ugovorom o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (dalje u tekstu: WIPO), s izuzetkom svih moralnih prava priznatih tim konvencijama, i to kada do počinjenja dođe dragovoljno, u komercijalnim razmjerima i pomoću računalnog sustava.

2. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirala povreda srodnih prava kako su ona utvrđena po pravu te stranke, a u skladu s obvezama koje je stranka preuzela Međunarodnom konvencijom za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju donesenom u Rimu (Rimska konvencija), Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva i Ugovorom o izvedbama i fonogramima WIPO-a, izuzev svih moralnih prava priznatih tim konvencijama, i to kada do počinjenja dođe dragovoljno, u komercijalnim razmjerima i pomoću računalnog sustava.

3. Stranka može pridržavati pravo na nepropisivanje kaznene odgovornosti po stavcima 1. i 2. ovoga članka u ograničenim okolnostima, uz uvjet da su na raspolaganju druga učinkovita sredstva i da taj pridržaj ne umanjuje ili dokida međunarodne obveze stranke utvrđene međunarodnim dokumentima navedenim u stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Dio 5. – Sporedna odgovornost i sankcije

Članak 11. – POKUŠAJ I POMAGANJE ILI POTICANJE

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin pomaganja ili poticanja na počinjenje bilo kojeg od kaznenih djela u skladu s člancima 2.–10. ove Konvencije s namjerom da to kazneno djelo bude počinjeno.

2. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se unutarnjim zakonodavstvom kaznenopravno sankcionirao namjerni čin pokušaja počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela utvrđenih člancima 3.–5, 7., 8., te člankom 9. stavkom 1. točkom (c) ove Konvencije.

3. Svaka stranka može pridržati pravo neprimjenjivanja u cijelosti ili djelomice stavka 2. ovoga članka.

Članak 12. – ODGOVORNOST PRAVNIH OSOBA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se osigurala mogućnost da pravna osoba bude pozvana na odgovornost za kaznena djela utvrđena ovom Konvencijom, koja je za njenu korist počinila neka fizička osoba, postupajući bilo samostalno ili kao dio tijela pravne osobe koji ima rukovodeće mjesto unutar pravne osobe, na temelju:

- a. ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;
- b. ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe;
- c. rukovodećih ovlaštenja unutar pravne osobe.

2. Osim slučajeva predviđenih u stavku 1. ovoga članka, svaka stranka će poduzeti mjere potrebne kako bi se osigurala mogućnost da pravna osoba bude pozvana na odgovornost kada zbog nedostatka nadzora ili kontrole fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka, fizičkoj osobi koja postupa po ovlaštenju i u korist pravne osobe bude omogućeno počinjenje kaznenog djela utvrđenog ovom Konvencijom.

3. U skladu s pravnim načelima stranke, odgovornost pravne osobe može biti kaznena, građanska ili upravna.

4. Ta odgovornost neće utjecati na kaznenu odgovornost fizičkih osoba koje su počinile djelo.

Članak 13. – SANKCIJE I MJERE

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da kaznena djela utvrđena člancima 2.–11. budu kažnjiva učinkovitim, srazmjernim i odgovarajućim sankcijama, koje uključuju i lišavanje slobode.

2. Svaka stranka će se pobrinuti da pravne osobe koje su utvrđene odgovornima temeljem članka 12. ove Konvencije budu podvrgnute učinkovitim, srazmjernim i odvraćajućim kaznenim ili nekaznenim sankcijama ili mjerama, uključujući i novčane kazne.

Odjeljak 2. – POSTUPOVNO PRAVO

Dio 1. – Opće odredbe

Članak 14. – PREDMET POSTUPOVNIH ODREDBA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se uspostavila ovlaštenja i postupci utvrđeni ovim Odjeljkom u svrhu provedbe specifičnih kriminalističkih istraga i postupaka.

2. Osim ako je to izričito utvrđenom člankom 21., svaka stranka će ovlaštenja i postupke navedene u stavku 1. ovoga članka primjenjivati na:

- a. kaznena djela utvrđena člancima 2.–11. ove Konvencije,
- b. druga kaznena djela počinjena pomoću računalnog sustava i
- c. prikupljanje dokaza o kaznenom djelu u elektroničkom obliku.

3. a. Svaka stranka može pridržati pravo primjenjivanja mjera navedenih u članku 20. samo na kaznena djela ili vrste kaznenih djela navedene u rezervi, uz uvjet da raspon tih kaznenih djela ili vrste kaznenih djela nije uži od raspona kaznenih djela na koja se primjenjuju mjere navedene u članku 21. Svaka stranka razmotrit će ograničavanje te rezerve kako bi se omogućila najšira moguća primjena mjere navedene u članku 20.

b. Kada stranka zbog ograničenja u svojem pozitivnom pravu u vrijeme usvajanja ove Konvencije nije u mogućnosti primijeniti mjere navedene u člancima 20. i 21. na komunikacije koje se prenose unutar računalnog sustava davatelja usluge, pri čemu:

- i. se računalnim sustavom upravlja u korist zatvorene skupine korisnika, a
- ii. računalni sustav ne koristi javne komunikacijske mreže i nije spojen s drugim računalnim sustavom, bilo javnim ili privatnim,

tada stranka u odnosu na takve komunikacije može pridržavati pravo neprimjenjivanja tih mjera. Svaka stranka će razmotriti ograničavanje te rezerve kako bi se omogućila najšira moguća primjena mjera navedenih u člancima 20. i 21.

Članak 15. – UVJETI I OČUVANJE LJUDSKIH PRAVA

1. Svaka stranka će se pobrinuti da uspostava, primjena i provedba ovlaštenja i postupaka utvrđenih ovim Odjeljkom bude u skladu s uvjetima i elementima očuvanja ljudskih prava utvrđenima unutarnjim pravom te stranke, što će omogućiti odgovarajuću zaštitu ljudskih prava i sloboda, uključujući i prava nastala u skladu s obvezama koje je stranka preuzela temeljem Konvencije Vijeća Europe o zaštiti prava i temeljnih sloboda čovjeka iz 1950. godine, Međunarodnog pakta Ujedinjenih naroda o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine, kao i temeljem drugih relevantnih međunarodnih sporazuma o ljudskim pravima, te u sebi sadržavati i načelo proporcionalnosti.

2. Ti će uvjeti i elementi očuvanja ljudskih prava, na odgovarajući način, u pogledu naravi konkretnog ovlaštenja ili postupka uključivati, među ostalim, sudski ili drugi nezavisni nadzor, provjeru osnova koje opravdavaju primjenu tog ovlaštenja ili postupka, kao i ograničenja njegovog opsega i trajanja.

3. Strana će, u opsegu sukladno javnim interesima, a naročito u interesu čvrste provedbe prava, razmotriti učinak koji ovlaštenja i postupci iz ovog Odjeljka imaju na prava, odgovornosti i legitimne interese trećih strana.

Dio 2. – Hitna zaštita pohranjenih računalnih podataka

Članak 16. – HITNA ZAŠTITA POHRANJENIH RAČUNALNIH PODATAKA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela mogla naložiti, ili na drugi način postići, hitnu zaštitu određenih računalnih podataka, uključujući podatke o prometu koji su pohranjeni pomoću računalnog sustava, a naročito kada postoji osnova za sumnju da su računalni podaci osobito podložni mogućnosti uništenja ili mijenjanja.

2. Kada stranka provodi zaštitu iz stavka 1. ovoga članka izdavanjem naloga nekoj osobi da zaštiti određene pohranjene računalne podatke koje ta osoba posjeduje ili kontrolira, tada će stranka usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se tu osobu obvezalo da te računalne podatke zaštiti i sačuva njihovu cjelovitost sve dok je to nužno, ali najviše 90 dana, kako bi nadležnim tijelima bilo omogućeno da zahtijevaju njihovo otkrivanje. Stranka može predvidjeti mogućnost naknadnog obnavljanja takvog naloga.

3. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se skrbnika ili drugu osobu koja čuva računalne podatke obvezalo da drži u tajnosti poduzimanje tih postupaka tijekom razdoblja koje je utvrđeno unutarnjim pravom stranke.

4. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

Članak 17. – HITNA ZAŠTITA I DJELOMIČNO OTKRIVANJE PODATAKA O PROMETU

1. Svaka stranka će u pogledu podataka o prometu koje je potrebno zaštititi temeljem članka 16. usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi bilo osigurano:

a. da takva hitna zaštita podataka o prometu bude moguća bez obzira je li u prijenos te komunikacije bio uključen samo jedan ili više davatelja usluga; i

b. hitno otkrivanje nadležnom tijelu stranke, ili osobi koju to tijelo imenuje, dovoljne količine podataka o prometu kako bi bili identificirani davatelji usluga i put kojim je komunikacija prenesena.

2. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

Dio 3. – Nalog za proizvodnju

Članak 18. – NALOG ZA PROIZVODNJU

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela bila ovlaštena naložiti:

a. osobi na državnom području stranke da dostavi određene računalne podatke koje ta osoba posjeduje ili kontrolira, a koji su pohranjeni u računalnom sustavu ili na mediju za pohranu računalnih podataka i

b. davatelju usluga koji svoje usluge nudi na državnom području stranke da dostavi pretplatničke informacije koje se odnose na te usluge, a koje informacije taj davatelj usluga posjeduje ili kontrolira.

2. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

3. U smislu ovoga članka, izraz »pretplatničke informacije« označava sve informacije u obliku računalnog podatka ili u bilo kojem drugom obliku, koje ima davatelj usluga, a koje se tiču pretplatnika na njegove usluge, osim podataka o prometu ili sadržaju, a temeljem kojih informacija može biti utvrđeno sljedeće:

a. vrsta komunikacijske usluge koja je korištena, poduzete tehničke mjere i razdoblje pružanja usluge;

b. pretplatnikov identitet, poštanska ili zemljopisna adresa, broj telefona i drugi pristupni broj te informacije za slanje računa i informacije o plaćanju, raspoložive na osnovi pretplatničkog ugovora ili sporazuma;

c. sve druge informacije o mjestu gdje je komunikacijska oprema instalirana, raspoložive na osnovi pretplatničkog ugovora ili sporazuma.

Dio 4. – Pretraga i oduzimanje pohranjenih računalnih podataka

Članak 19. – PRETRAGA I ODUZIMANJE POHRANJENIH RAČUNALNIH PODATAKA

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela bila ovlaštena izvršiti pretragu ili na sličan način imali pristup:

a. računalnom sustavu ili njegovom dijelu, kao i računalnim podacima pohranjenim u njima;

b. mediju za pohranu računalnih podataka u kojemu računalni podaci mogu biti pohranjeni na državnom području stranke.

2. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da – u slučajevima kada njena tijela pretražuju ili na sličan način pristupaju određenom računalnom sustavu ili njegovom dijelu u skladu s točkom (a) stavka 1. ovoga članka, s osnovanom sumnjom da su traženi podaci pohranjeni u drugom računalnom sustavu ili njegovom dijelu na državnom području stranke, a tim se podacima može zakonito pristupiti iz prvog sustava, ili su njemu dostupni – ta tijela budu u mogućnosti hitno protegnuti pretragu ili slično postupanje i na taj drugi sustav.

3. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi ovlastila svoja nadležna tijela za oduzimanje ili osiguranje na neki sličan način računalnih podataka kojima je pristupljeno u skladu s odredbama stavaka 1. ili 2. ovoga članka. Te mjere će uključivati davanje ovlaštenja tijelima da:

a. oduzmu ili na sličan način osiguraju računalni sustav, njegov dio ili medij za pohranu računalnih podataka;

b. načine i zadrže kopiju tih računalnih podataka;

c. održe cjelovitost relevantnih pohranjenih računalnih podataka i

d. učine nepristupačnim ili odstrane te računalne podatke iz računalnog sustava kojemu je pristupljeno.

4. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela bila ovlaštena naložiti svakoj osobi koja ima saznanja o funkcioniranju računalnog sustava ili o mjerama poduzetim radi zaštite računalnih podataka u njemu da dade informacije koje su

razumno nužne kako bi se omogućilo poduzimanje mjera navedenih u stavcima 1. i 2. ovoga članka.

5. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

Dio 5. Prikupljanje računalnih podataka u realnom vremenu

Članak 20. – PRIKUPLJANJE RAČUNALNIH PODATAKA U REALNOM VREMENU

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela bila ovlaštena u realnom vremenu:

a. prikupiti ili snimiti primjenom tehničkih sredstava na državnom području te stranke, te

b. primorati davatelja usluga u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti da:

i. prikupi ili snimi primjenom tehničkih sredstava na državnom području te stranke ili

ii. surađuje i pomogne nadležnim tijelima da prikupe i snime

podatke o prometu u vezi s određenim komunikacijama na svojem državnom području prenesenima pomoću računalnog sustava.

2. Kada stranka zbog uspostavljenih načela svojega unutarnjeg pravnog sustava ne može usvojiti mjere navedene u točki (a) stavka 1., ona može umjesto toga usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo prikupljanje ili snimanje u realnom vremenu podataka o prometu vezanih uz određene komunikacije na njenom državnom području primjenom tehničkih sredstava na tom području.

3. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se davatelja usluga obvezalo da čuvaju u tajnosti činjenicu da je iskorišteno neko od ovlaštenja propisano ovim člankom, kao i sve informacije o tome.

4. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

Članak 21. – PRESRETANJE PODATAKA O SADRŽAJU

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi njena nadležna tijela, u odnosu na određena teška djela utvrđena unutarnjim pravom, bila ovlaštena u realnom vremenu:

a. prikupiti ili snimiti primjenom tehničkih sredstava na državnom području te stranke, te

b. primorati davatelja usluga u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti da:

i. prikupi ili snimi primjenom tehničkih sredstava na državnom području te stranke i

ii. surađuje i pomogne nadležnim tijelima da prikupe i snime

podatke o sadržaju u vezi s određenim komunikacijama na svojem državnom području prenesenima pomoću računalnog sustava.

2. Kada stranka zbog uspostavljenih načela svojega unutarnjeg pravnog sustava ne može usvojiti mjere navedene u točki (a) stavka 1., ona može umjesto toga usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo prikupljanje ili snimanje u realnom vremenu podataka o sadržaju podataka o navedenim komunikacijama na njenom državnom području kroz primjenu tehničkih sredstava na tom području.

3. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi se davatelje usluga obvezalo da čuvaju u tajnosti činjenicu da je iskorišteno neko od ovlaštenja propisano ovim člankom, kao i sve informacije o tome.

4. Ovlaštenja i postupci navedeni u ovom članku bit će u skladu s člancima 14. i 15. ove Konvencije.

Odjeljak 3. – SUDBENOST

Članak 22. – SUDBENOST

1. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi uspostavila sudbenost za sva djela utvrđena člancima 2.–11. ove Konvencije, kada je djelo počinjeno:

a. na njenom državnom području; ili

b. na brodu koji vije zastavu te stranke, ili

c. u zrakoplovu registriranom po pravu te stranke, ili

d. od strane njenog državljanina, ako je djelo kažnjivo po kaznenom pravu mjesta gdje je počinjeno ili ako je djelo počinjeno izvan nadležnosti svih država.

2. Svaka država može pridržavati pravo neprimjenjivanja ili primjene samo u pojedinim slučajevima pravila o sudbenosti utvrđenih točkama (b),–(d). stavka (1) ovoga članka, ili nekim njihovim dijelom.

3. Svaka stranka će usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi uspostavila sudbenost za djela navedena u članku 24. stavku 1. ove Konvencije, i to u slučajevima kada je navodni počinitelj prisutan na njenom državnom području, a stranka ga po zahtjevu za izručenjem ne izručuje drugoj stranci isključivo na osnovi njegovog državljanstva.

4. Ova Konvencija ne isključuje nikakvu kaznenopravnu nadležnost izvršenu u skladu s domaćim pravom.

5. Kada jedna ili više stranaka zahtijevaju svoju sudbenost za navodno djelo utvrđeno odredbama ove Konvencije, tada će se stranke – kada je to moguće – posavjetovati s ciljem utvrđivanja najprikladnije sudbenosti za kazneni progon.

Poglavlje III. – MEĐUNARODNA SURADNJA

Odjeljak 1. – OPĆA NAČELA

Dio 1. – Opća načela međunarodne suradnje

Članak 23. – OPĆA NAČELA MEĐUNARODNE SURADNJE

Stranke će jedna s drugom surađivati u najširem mogućem opsegu u skladu s odredbama ovoga poglavlja, primjenjujući relevantne međunarodne instrumente međunarodne suradnje u kaznenopravnim stvarima, sporazume sklopljene na osnovi jedinstvenog ili recipročnog zakonodavstva i unutarnjeg prava, u svrhu provođenja istraga i postupaka povodom kaznenih djela vezanih uz računalne sustave i podatke ili u svrhu prikupljanja dokaza o kaznenom djelu u elektroničkom obliku.

Dio 2. – Načela izručenja

Članak 24. – IZRUČENJE

1. a. Ovaj članak primjenjuje se na izručenje između stranaka zbog kaznenih djela utvrđenih člancima 2.–11. ove Konvencije, uz uvjet da su po pravima obiju stranaka ta djela kažnjiva oduzimanjem slobode u trajanju od najmanje jedne godine ili težom kaznom.

b. Kada su u primjeni između dviju stranaka sporazum sklopljen na osnovi jedinstvenog ili recipročnog prava i ugovor o izručenju – uključujući i Europsku konvenciju o izručenju (ETS br. 24.) – koji predviđaju različite najmanje kazne, bit će primijenjena najmanja kazna propisana tim sporazumima ili ugovorima.

2. Kaznena djela opisana u stavku 1. ovoga članka smatrat će se kaznenim djelima prikladnima za izručenje po bilo kojem ugovoru o izručenju koji postoji između stranaka. Stranke se

obvezuju u sve ugovore o izručenju koji budu zaključeni između stranaka uvrstiti ta djela među djela prikladna za izručenje.

3. Ako stranka koja uvjetuje izručenje postojanjem međunarodnog ugovora primi zahtjev za izručenjem od druge stranke s kojom nema ugovor o izručenju, stranka koja izručuje može smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje u pogledu svih kaznenih djela navedenih u stavku 1. ovoga članka.

4. Stranke koje uvjetuju izručenje postojanjem međunarodnog ugovora smatrat će kaznena djela navedena u stavku 1. ovoga članka prikladnim za izručenje među sobom.

5. Izručenje podliježe uvjetima utvrđenim pravom stranke primateljice zahtjeva za izručenjem ili mjerodavnim međunarodnim ugovorima o izručenju, uključujući i osnove po kojima stranka primateljica zahtjeva za izručenjem može odbiti izručenje.

6. Ako je izručenje zbog kaznenog djela navedenog u stavku 1. ovoga članka odbijeno isključivo na osnovi državljanstva osobe čije se izručenje traži, ili zbog toga što stranka primateljica zahtjeva drži da ona ima sudbenost nad tim djelom, stranka primateljica zahtjeva dostavit će taj slučaj, na zahtjev stranke pošiljateljice zahtjeva, svojim nadležnim tijelima u svrhu progona, te će stranku pošiljateljicu zahtjeva pravodobno izvijestiti o konačnom ishodu. Ta će tijela donijeti svoju odluku i provesti svoje istražne radnje i postupke na isti način kao i u slučaju svakog drugog djela usporedive naravi po pravu te stranke.

7. a. Svaka stranka će u vrijeme potpisivanja ili polaganja svojih isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu dostaviti Glavnom tajniku Vijeća Europe nazive i adrese svakog tijela odgovornog za podnošenje ili primanje zahtjeva za izručenje ili za zadržavanje u pritvoru u slučaju nepostojanja međunarodnog ugovora.

b. Glavni tajnik Vijeća Europe osnovat će i održavati ažurnim registar tijela koje su stranke odredile na ovaj način. Svaka stranka će se pobrinuti da pojedinosti upisane u registar budu u svako doba točne.

Dio 3. – Opća načela uzajamne pomoći

Članak 25. – OPĆA NAČELA UZAJAMNE POMOĆI

1. Stranke će jedna drugoj pružiti uzajamnu pomoć u najširem mogućem opsegu u svrhu provođenja istraga ili postupaka povodom kaznenih djela vezanih uz računalne sustave i podatke, ili u svrhu prikupljanja dokaza o kaznenom djelu u elektroničkom obliku.

2. Svaka stranka će također usvojiti zakonske i druge mjere potrebne kako bi izvršila obveze utvrđene člancima 27.-35. ove Konvencije.

3. Svaka stranka može u hitnim okolnostima postavljati zahtjeve za uzajamnom pomoći ili slati komunikacije s time u vezi koristeći se hitnim sredstvima komuniciranja (uključujući telefaks ili elektroničku poštu) u opsegu u kojem ta sredstva komuniciranja osiguravaju odgovarajuću razinu sigurnosti i vjerodostojnosti (uključujući i uporabu kriptiranja u slučaju potrebe), te uz kasniju formalnu potvrdu ukoliko to traži stranka primateljica zahtjeva. Stranka primateljica prihvatit će i odgovoriti na zahtjev postavljen putem bilo kojega od tih hitnih sredstava komunikacije.

4. Osim ako je člancima ovog poglavlja utvrđeno drugačije, uzajamna pomoć podliježe uvjetima utvrđenim pravom stranke primateljice zahtjeva ili merodavnim ugovorima o uzajamnoj pomoći, uključujući i osnove po kojima stranka primateljica zahtjeva može odbiti suradnju. Stranka primateljica zahtjeva neće iskoristiti pravo na odbijanje uzajamne pomoći u pogledu djela navedenih u člancima 2.-11. isključivo na osnovi toga što se zahtjev odnosi na djelo koje stranka primateljica zahtjeva smatra fiskalnim djelom.

5. Kada stranka primateljica zahtjeva u skladu s odredbama ovoga poglavlja smije uvjetovati pružanje uzajamne pomoći postojanjem dvojne kaznene odgovornosti, taj će se uvjet smatrati ispunjenim – ako se ponašanje koje tvori djelo u pogledu kojega se traži pomoć smatra kaznenim djelom po pravima obiju stranaka – i bez obzira na činjenicu kategorizira li pravo stranke primateljice zahtjeva to djelo jednako kao i pravo stranke pošiljateljice zahtjeva, te bez obzira naziva li ga istom terminologijom.

Članak 26. SPONTANE INFORMACIJE

1. Stranka može u granicama svojeg unutarnjeg prava i bez prethodnog zahtjeva proslijediti drugoj stranci informacije dobivene u sklopu svojih vlastitih istraga, kada smatra da otkrivanje tih informacija može pomoći stranci primateljici pri pokretanju ili vođenju istraga ili postupaka povodom kaznenih djela utvrđenih ovom Konvencijom, ili kada smatra da to može dovesti do zahtjeva te stranke za suradnjom u skladu s odredbama ovoga poglavlja.

2. Prije davanja tih informacija stranka davateljica može zatražiti da oni ostanu tajni ili da budu upotrijebljeni pod određenim uvjetima. Ako stranka primateljica ne može udovoljiti tom zahtjevu, o tome će obavijestiti stranku davateljicu, koja će tada odlučiti hoće li i unatoč tome dati te informacije. Ako stranka primateljica prihvati informacije pod određenim uvjetima, obvezna ih je poštivati.

Dio 4. – Postupci vezani uz zahtjeve za uzajamnom pomoći u slučaju nepostojanja mjerodavnih međunarodnih ugovora

Članak 27. – POSTUPCI VEZANI UZ ZAHTJEVE ZA UZAJAMNOM POMOĆI U SLUČAJU NEPOSTOJANJA MJERODAVNIH MEĐUNARODNIH UGOVORA

1. U slučaju kada između stranke pošiljateljice i primateljice zahtjeva nije na snazi nikakav ugovor o uzajamnoj pomoći na osnovi jedinstvenog ili recipročnog prava, primjenjivat će se odredbe stavaka 2.-9. ovoga članka. Kada takav međunarodni ugovor, sporazum ili propis postoji, odredbe ovoga članka neće se primjenjivati osim ako umjesto njihove primjene stranke ugovore primjenu neke ili sve niže navedenih odredbe ovoga članka.

2. a. Svaka stranka će odrediti središnje tijelo ili tijela odgovorna za slanje i odgovaranje na zahtjeve za pružanjem uzajamne pomoći, za izvršavanje tih zahtjeva ili njihovo prosljeđivanje tijelima nadležnim za njihovu provedbu.

b. Središnja tijela će komunicirati izravno jedan s drugime.

c. Svaka stranka će u vrijeme potpisivanja ili polaganja svojih isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu dostaviti Glavnom tajniku Vijeća Europe nazive i adrese tijela koje je odredila postupajući po odredbama ovoga stavka.

d. Glavni tajnik Vijeća Europe osnovat će i održavati ažurnim registar središnjih tijela koje su stranke na ovaj način odredile. Svaka stranka će se pobrinuti da pojedinosti upisane u registar budu u svako doba točne.

3. Zahtjevi za uzajamnom pomoći po ovom članku bit će izvršeni u skladu s postupcima koje odredi stranka pošiljateljica zahtjeva, osim kada to nije u neskladu s pravom stranke primateljice zahtjeva.

4. osim s osnova za odbijanje utvrđenih člankom 25. stavkom 4., stranka primateljica zahtjeva može odbiti pružiti pomoć ako:

a. se zahtjev odnosi na djelo koje stranka primateljica smatra političkim djelom ili djelom povezanim s političkim djelom, ili

b. smatra da će izvršenje zahtjeva vjerojatno ugroziti njen suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese.

5. Stranka primateljica može odgoditi postupanje po zahtjevu ako bi to postupanje ugrozilo kaznene istrage ili postupke koje vode njezina tijela.

6. Prije odbijanja ili odgađanja pružanja pomoći stranka primateljica će – kada je to prikladno i nakon savjetovanja sa strankom pošiljateljicom – razmotriti može li zahtjevu biti udovoljeno djelomično ili pod onim uvjetima koje stranka primateljica smatra nužnima.

7. Stranka primateljica će bez odgađanja izvijestiti stranku pošiljateljicu o ishodu izvršenja zahtjeva za pružanjem pomoći. Ako je zahtjev odbijen ili odgođen, dat će razloge za odbijanje ili

odgodu. Stranka primateljica će također izvijestiti stranku pošiljateljicu o svim razlozima koji čine nemogućim izvršavanje zahtjeva, ili će ga vjerojatno znatno odgoditi.

8. Stranka pošiljateljica može od stranke primateljice zahtijevati da zadrži u tajnosti činjenicu da je u skladu s odredbama ovoga poglavlja postavljen zahtjev, kao i njegov sadržaj, osim utoliko koliko je nužno za izvršavanje zahtjeva. Ako stranka primateljica ne može udovoljiti tom zahtjevu za tajnošću, o tome će bez odgađanja obavijestiti stranku pošiljateljicu, koja će tada odlučiti treba li i unatoč tome zahtjev biti izvršen.

9. a. U slučaju hitnosti pravosudnim tijelima stranke pošiljateljice mogu slati zahtjeve za uzajamnom pomoći i komunikacije u vezi s njima izravno odgovarajućim tijelima stranke primateljice. U svakom takvom slučaju jedan primjerak će istodobno biti poslan i središnjem tijelu stranke primateljice putem središnjeg tijela stranke pošiljateljice.

b. Svaki zahtjev ili komunikacija po ovom stavku mogu biti upućeni putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (International Criminal Police Organisation – Interpol).

c. Kada je zahtjev upućen u skladu s točkom (a) ovoga stavka, a tijelo nije nadležno za postupanje po zahtjevu, ono će zahtjev uputiti nadležnom nacionalnom tijelu i izravno izvijestiti stranku pošiljateljicu da je tako postupio.

d. Nadležno tijelo stranke pošiljateljice može zahtjeve i komunikacije upućene u skladu s ovim stavkom koji ne uključuju prisilne mjere dostaviti izravno nadležnim tijelima stranke primateljice.

e. Svaka stranka može u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izvijestiti Glavnog tajnika Vijeća Europe da iz razloga učinkovitosti zahtjeve upućene temeljem ovoga stavka treba uputiti njenom središnjem tijelu.

Članak 28. – TAJNOST I OGRANIČENJE KORIŠTENJA

1. U slučajevima kada između stranke pošiljateljice i stranke primateljice zahtjeva nije na snazi nikakav ugovor o uzajamnoj pomoći na osnovi jedinstvenog ili recipročnog prava, primjenjivat će se odredbe ovoga članka. Kada takav međunarodni ugovor, sporazum ili propis postoji, odredbe ovoga članka neće se primjenjivati, osim ako umjesto njihove primjene stranke ne ugovore primjenu neke ili sviju niže navedenih odredaba ovoga članka.

2. Stranka primateljica može pri odgovaranju na zahtjev uvjetovati dostavljanje informacija ili materijala time da oni:

a. budu držani u tajnosti, ako zahtjevu za uzajamnom pravom pomoći nije moglo biti udovoljeno zbog nepostojanja tog uvjeta; ili

b. ne budu korišteni za neke druge istrage ili postupke, osim onih navedenih u zahtjevu.

3. Ako stranka pošiljateljica ne može udovoljiti uvjetu navedenom u stavku 2. ovoga članka, o tome će obavijestiti drugu stranku, koja će tada odlučiti hoće li i unatoč tome dati te informacije. Ako stranka pošiljateljica prihvati taj uvjet, obvezna ga je poštivati.

4. Svaka stranka koja dostavlja informacije ili materijal pod uvjetom navedenim u stavku 2. ovoga članka može od druge stranke zatražiti da – u vezi s tim uvjetom – objasni korist od te informacije ili materijala.

Odjeljak 2. – POSEBNE ODREDBE

Dio 1. – Uzajamna pomoć u pogledu privremenih mjera

Članak 29. – HITNA ZAŠTITA POHRANJENIH RAČUNALNIH PODATAKA

1. Stranka može od druge stranke zatražiti da naloži ili da na drugi način osigura hitnu zaštitu podataka pohranjenih pomoću računalnog sustava koji je smješten na državnom području stranke primateljice, a u pogledu kojega stranka pošiljateljica namjerava postaviti zahtjev za uzajamnom pomoći putem pretrage ili sličnog načina pristupa, oduzimanjem ili sličnim osiguranjem ili otkrivanjem podataka.

2. U zahtjevu za zaštitom temeljem stavka 1. ovoga članka bit će naznačene sljedeće pojedinosti:

a. tijelo koje zahtijeva zaštitu;

b. djelo koje je predmetom kriminalističke istrage ili postupka i kratak sažetak s tim povezanih činjenica;

c. pohranjene računalne podatke koje treba zaštititi i njihovu povezanost s djelom;

d. sve dostupne informacije za identifikaciju skrbnika pohranjenih računalnih podataka ili mjesto gdje se računalni sustav nalazi;

e. nužnost zaštite;

f. da stranka namjerava podnijeti zahtjev za uzajamnom pomoći putem pretrage ili sličnog načina pristupa, oduzimanjem ili sličnim osiguranjem ili otkrivanjem pohranjenih računalnih podataka.

3. Nakon primitka zahtjeva druge stranke, stranka primateljica će poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi hitno zaštitila naznačene podatke u skladu sa svojim unutarnjim pravom. U svrhu

odgovaranja na zahtjev, dvojna kaznena odgovornost neće biti potrebna kao preduvjet za provedbu zaštite.

4. Stranka koja dvojnomo kaznenom odgovornošću uvjetuje odgovor na zahtjev za uzajamnom pomoći putem pretrage ili sličnog načina pristupa, oduzimanjem, osiguranjem ili otkrivanjem podataka, može u pogledu ostalih djela – osim onih utvrđenih člancima 2.-11. ove Konvencije – pridržati pravo odbiti zahtjev za zaštitom po ovom članku u slučajevima kada ima razloga vjerovati da u trenutku otkrivanja uvjet dvojne kaznene odgovornosti ne može biti ispunjen.

5. Nadalje, zahtjev za zaštitom može biti odbijen jedino ako:

a. se zahtjev odnosi na djelo koje stranka primateljica smatra političkim djelom ili djelom povezanim s političkim djelom, ili

b. stranka primateljica smatra da će izvršenje zahtjeva vjerojatno ugroziti njen suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese.

6. Kada stranka primateljica vjeruje da zaštita neće osigurati buduću dostupnost podataka ili da će predstavljati opasnost za tajnost ili na drugi način ugroziti istragu koju provodi stranka pošiljateljica, bez odgađanja će o tome izvijestiti stranku pošiljateljicu, koja će tada odlučiti treba li i unatoč tome zahtjev biti izvršen.

7. Svaka zaštita izvršena kao odgovor na zahtjev naveden u stavku 1. ovoga članka trajat će najmanje 60 dana, kako bi stranci pošiljateljici bilo omogućeno da podnese zahtjev za pretragu ili sličan način pristupa, oduzimanje ili slično osiguranje ili otkrivanje podataka. Nakon primitka takvog zahtjeva, nastavit će se sa zaštitom podataka do donošenja odluke o tom zahtjevu.

Članak 30. – HITNO OTKRIVANJE ZAŠTIĆENIH PODATAKA O PROMETU

1. Kada tijekom izvršavanja zahtjeva za zaštitom podataka o prometu koji se odnose na određenu komunikaciju, postavljenog u skladu s člankom 29., stranka primateljica zahtjeva da joj se otkrije da je davatelj usluga u nekoj drugoj državi bio upleten u prenošenje te komunikacije, stranka primateljica će hitno otkriti stranci pošiljateljici onu količinu podataka o prometu koja je dovoljna kako bi bila identificirani davatelj usluga i put kojim je komunikacija prenesena.

2. Otkrivanje podataka o prometu temeljem stavka 1. ovoga članka može biti uskraćeno jedino ako:

a. se zahtjev odnosi na djelo koje stranka primateljica smatra političkim djelom ili djelom povezanim s političkim djelom, ili

b. stranka primateljica smatra da će izvršenje zahtjeva vjerojatno ugroziti njen suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese.

Dio 2. – Uzajamna pomoć glede istražnih ovlaštenja

Članak 31. – UZAJAMNA POMOĆ GLEDE PRISTUPANJA POHRANJENIM RAČUNALNIM PODACIMA

1. Stranka može zatražiti od druge stranke da pretraži ili na sličan način pristupi, oduzme ili na sličan način osigura i otkrije podatke pohranjene pomoću računalnog sustava smještenog unutar državnog područja stranke primateljice zahtjeva, uključujući i podatke zaštićene u skladu s odredbama članka 29. ove Konvencije.

2. Stranka primateljica zahtjeva će odgovoriti na zahtjev primjenom međunarodnih instrumenata, sporazuma i propisa navedenih u članku 23., te sukladno ostalim relevantnim odredbama ovoga poglavlja.

3. Odgovor na zahtjev će biti hitan kada:

a. postoji osnova za sumnju da su računalni podaci osobito podložni mogućnosti uništenja ili mijenjanja ili

b. instrumenti, sporazumi i propisi navedeni u stavku 2. ovoga članka i inače određuju hitnu suradnju.

Članak 32. – PREKOGRANIČNO PRISTUPANJE POHRANJENIM RAČUNALNIM PODACIMA UZ SUGLASNOST ILI U SLUČAJU JAVNE DOSTUPNOSTI

Stranka može bez pribavljanja odobrenja druge stranke:

a. pristupiti javno dostupnim («open source») pohranjenim računalnim podacima, bez obzira gdje su zemljopisno smješteni ili

b. pristupiti ili primati putem računalnog sustava na svojem državnom području pohranjene računalne podatke smještene u drugoj stranci, ako stranka dobije zakonitu i dragovoljnu suglasnost osobe koja ima zakonito ovlaštenje otkrivati podatke stranci pomoću tog računalnog sustava.

Članak 33. – UZAJAMNA POMOĆ GLEDE PRIKUPLJANJA PODATAKA O PROMETU U REALNOM VREMENU

1. Stranke će jedna drugoj pružiti uzajamnu pomoć u pogledu prikupljanja u realnom vremenu podataka o prometu vezanih uz određene komunikacije na svojem državnom području koje su

prenesene pomoću računalnog sustava. U skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka, za pomoć će biti mjerodavni uvjeti i postupci utvrđeni unutarnjim pravom.

2. Svaka stranka će takvu pomoć pružiti barem u pogledu kaznenih djela kod kojih je u sličnim domaćim slučajevima moguće u realnom vremenu prikupiti podatke o prometu.

Članak 34. – UZAJAMNA POMOĆ U ODNOSU NA PRESRETANJE PODATAKA O SADRŽAJU

Stranke će jedna drugoj pružati uzajamnu pomoć u pogledu prikupljanja ili snimanja u realnom vremenu podataka o sadržaju određenih komunikacija prenesenih pomoću računalnog sustava, i to u opsegu dozvoljenom njihovim mjerodavnim međunarodnim ugovorima i unutarnjim pravom.

Dio 3. – Mreža u neprekidnom pogonu

Članak 35. – MREŽA U NEPREKIDNOM POGONU

1. Svaka stranka će odrediti kontaktno mjesto dostupno od 0 do 24 sata, 7 dana u tjednu, kako bi osigurala pružanje trenutne pomoći u svrhu istraga i postupaka povodom kaznenih djela vezanih uz računalne sustave i podatke, kao i u svrhu prikupljanja dokaza o kaznenom djelu u elektroničkom obliku. Takva će pomoć obuhvaćati omogućavanje ili – ako je to dopušteno unutarnjim pravom i pravnom praksom – izravno izvršavanje:

a. davanja tehničkih savjeta;

b. zaštite podataka u skladu s odredbama članka 29. i 30. i

c. prikupljanja dokaza, davanja pravnih informacija i lociranja osumnjičenika.

2. a. Kontaktno mjesto stranke imat će mogućnost i ovlaštenje hitno komunicirati s kontaktnim mjestom druge stranke.

b. Ako kontaktno mjesto koje je stranka odredila nije dio tijela te stranke zaduženog ili zaduženih za međunarodnu uzajamnu pomoć ili izručenje, tada će kontaktno mjesto morati biti u stanju hitno koordinirati svoje aktivnosti s tim organom ili organima.

3. Kako bi rad mreže bio olakšan, svaka stranka će osigurati da na raspolaganju bude obučeno i opremljeno osoblje.

Poglavlje IV. – ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 36. – POTPISIVANJE I STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njezinoj izradi.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu bit će položene kod Glavnog tajnika Vijeća Europe.

3. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana na koji je pet država, od kojih su najmanje tri države članice Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu vezane ovom Konvencijom u skladu s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka.

4. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude vezana ovom Konvencijom, ista stupa na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana izražavanja tog pristanka u skladu s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 37. – PRISTUPANJE KONVENCIJI

1. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Vijeća Europe, nakon savjetovanja s državama ugovornicama ove Konvencije, može pozvati na pristupanje bilo koju državu nečlanicu Vijeća koja nije sudjelovala u njezinoj izradi. Odluka o tome će biti donesena većinom utvrđenom člankom 20. d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornica zastupljenih u Odboru ministara.

2. U odnosu na bilo koju državu koja pristupa Konvenciji u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, ista stupa na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu kod Glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 38. – TERITORIJALNA PRIMJENA

1. Bilo koja država može u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu odrediti neko područje ili više njih, na koje se primjenjuje ova Konvencija.

2. Bilo koja stranka može u nekom kasnijem trenutku izjavom upućenom Glavnom tajniku Vijeća Europe proširiti teritorijalnu primjenu ove Konvencije na neko drugo područje kojega je navela u toj izjavi. U pogledu tog područja ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana kada Glavni tajnik Vijeća Europe primi tu izjavu.

3. Svaka izjava dana u skladu s odredbama prethodnih dvaju stavaka može u odnosu na područje navedeno u toj izjavi biti povučena putem notifikacije upućene Glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana kada Glavni tajnik Vijeća Europe primi tu notifikaciju.

Članak 39. – UČINCI KONVENCIJE

1. Svrha je ove Konvencije dopuniti mjerodavne višestrane ili dvostrane međunarodne ugovore ili sporazume između stranaka, uključujući i odredbe:

– Europske konvencije o izručenju, otvorene za potpisivanje u Parizu dne. 13. prosinca 1957. godine (ETS br. 24);

– Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim predmetima, otvorene za potpisivanje u Strasbourgu dne. 20. travnja 1959. godine (ETS br. 30);

– Dopunskog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj pomoći u kaznenim predmetima, otvorenoga za potpisivanje u Strasbourgu dne. 17. ožujka 1978. godine (ETS br. 99).

2. Ako su dvije ili više stranaka već zaključile sporazum ili međunarodni ugovor o predmetima koje uređuje ova Konvencija, ili ako su na neki drugi način uspostavile međusobne odnose u tim stvarima, ili ako u budućnosti to namjeravaju učiniti, one će biti ovlaštene primjenjivati i taj sporazum ili međunarodni ugovor, kao i urediti te odnose s time u skladu. Međutim, kada u pogledu predmeta koje uređuje ova Konvencija stranke uspostave svoje odnose na način različit od uređenja predviđenog ovom Konvencijom, stranke će to učiniti na način koji nije u neskladu s ciljevima i načelima ove Konvencije.

3. Sadržaj ove Konvencije neće utjecati na ostala prava, ograničenja, obveze i odgovornosti stranaka.

Članak 40. – IZJAVE

Pisanom notifikacijom upućenom Glavnom tajniku Vijeća Europe sve države mogu u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izjaviti da će se poslužiti mogućnošću da zahtijevaju dodatne elemente utvrđene člancima 2. i 3., člankom 6. stavkom 1. točkom (b), člankom 7., člankom 9. stavkom 3. i člankom 27. stavkom 9. točkom (e).

Članak 41. – FEDERALNA KLAUZULA

1. Savezna država može pridržati pravo preuzeti obveze po poglavlju II. ove Konvencije u skladu sa svojim temeljnim načelima koja uređuju odnose između središnjih vlasti i saveznih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica, uz uvjet da je ta država ipak u mogućnosti surađivati u skladu s odredbama poglavlja III. ove Konvencije.

2. Prilikom izražavanja rezerve u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, savezna država ne može uvjete te rezerve primijeniti na način da isključi ili bitno umanjí svoje obveze da se pobrine za

mjere utvrđene poglavljem II. ove Konvencije. Ta će se država, ukupno gledajući, pobrinuti za mogućnost široke i učinkovite zakonske provedbe u pogledu tih mjera.

3. U pogledu odredaba ove Konvencije čija primjena spada u nadležnost saveznih država ili drugih sličnih federalnih teritorijalnih jedinica koje temeljem ustavnog uređenja nisu obvezne poduzimati zakonodavne mjere, savezna vlada će izvijestiti nadležna tijela saveznih država o navedenim odredbama, izražavajući pritom svoje povoljno mišljenje o istima, te potičući tijela saveznih država na poduzimanje odgovarajućih postupaka kako bi te odredbe stupile na snagu.

Članak 42. – REZERVE

Pisanom notifikacijom upućenom Glavnom tajniku Vijeća Europe sve države mogu u vrijeme potpisivanja ili polaganja svojih isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izjaviti da će se poslužiti mogućnošću izjavljivanja rezervi omogućenih člankom 4. stavkom 2., člankom 6., stavkom 3., člankom 9. stavkom 4., člankom 10. stavkom 3., člankom 11. stavkom 3., člankom 14. stavkom 3., člankom 22. stavkom 2., člankom 29. stavkom 4. i člankom 41. stavkom 1. Niti jedna druga rezerva ne može biti izjavljena.

Članak 43. – STATUS I POVLAČENJE REZERVE

1. Stranka koja je izjavila rezervu u skladu s člankom 42. može tu rezervu u cijelosti ili djelomice povući notifikacijom upućenom Glavnom tajniku. To će povlačenje stupiti na snagu danom kada ga je Glavni tajnik Vijeća Europe primio. Ako notifikacija utvrđuje da povlačenje rezerve stupa na snagu na dan utvrđen u samoj notifikaciji, a taj dan pada nakon dana kada je Glavni tajnik primio notifikaciju, povlačenje će stupiti na snagu na taj kasniji dan.

2. Stranka koja je izjavila rezervu kako je navedeno u članku 42. povući će tu rezervu u cijelosti ili djelomice što prije okolnosti to dopuste.

3. Glavni tajnik Vijeća Europe može stranke koje su u skladu s člankom 42. izjavile jednu ili više rezervi periodički ispitivati o izgledima za povlačenje tih rezervi.

Članak 44. – IZMJENE I DOPUNE

1. Bilo koja od stranaka može uputiti prijedlog izmjena ili dopuna ove Konvencije. Taj će prijedlog Glavni tajnik Vijeća Europe dostaviti državama članicama Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije, kao i svakoj državi koja joj je pristupila ili je bila pozvana da joj pristupi u skladu s odredbama članka 37.

2. Svaka izmjena ili dopuna koju predloži stranka bit će dostavljena Europskom odboru za probleme kriminaliteta (CDPC), koji će Odboru ministara podnijeti svoje mišljenje o predloženoj izmjeni ili dopuni.

3. Odbor ministara će razmotriti predloženu izmjenu ili dopunu i mišljenje kojega je podnio Europski odbor za probleme kriminaliteta (CDPC). Nakon savjetovanja s državama nečlanicama strankama ove Konvencije. Odbor ministara može usvojiti izmjenu ili dopunu.

4. Tekst bilo koje izmjene ili dopune kojega usvoji Odbor ministara u skladu sa stavkom 3. ovoga članka bit će proslijeđen strankama na prihvaćanje.

5. Bilo koja izmjena ili dopuna usvojena u skladu sa stavkom 3. ovoga članka stupit će na snagu tridesetog dana nakon dana kada sve stranke izvijeste Glavnog tajnika o svojem prihvaćanju iste.

Članak 45. – RJEŠAVANJE SPOROVA

1. Europski odbor za probleme kriminaliteta (CDPC) će biti izvještavan o tumačenju i provedbi ove Konvencije.

2. U slučaju spora između stranaka u pogledu tumačenja ili provedbe ove Konvencije, stranke će pokušati riješiti spor pregovorima ili nekim drugim miroljubivim načinom po vlastitom izboru, uključujući i podnošenje spora Europskom odboru za probleme kriminaliteta (CDPC), nekom arbitražnom sudu čije će odluke biti obvezujuće za stranke, ili Međunarodnom sudu pravde, ako se o tome sporazumiju stranke u sporu.

Članak 46. – SAVJETOVANJE STRANAKA

1. Stranke će se, kada to bude prikladno, periodički savjetovati s ciljem omogućavanja:

a. učinkovite uporabe i primjene ove Konvencije, uključujući i identifikaciju svih problema pri tome, kao i o učincima bilo koje izjave ili rezerve, izjavljene temeljem ove Konvencije;

b. razmjene informacija o značajnim pravnim, političkim ili tehnološkim događanjima vezanim uz kibernetički kriminal i prikupljanje dokaza u elektroničkom obliku;

c. razmatranja mogućeg dopunjavanja ili mijenjanja ove Konvencije.

2. Europski odbor za probleme kriminaliteta (CDPC) će biti periodički izvještavan o rezultatu savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka.

3. Europski odbor za probleme kriminaliteta (CDPC) će, kada to bude prikladno, omogućiti savjetovanje iz stavka 1. ovoga članka, te će poduzeti mjere potrebne kako bi pomogao strankama u njihovim naporima da dopune ili izmijene ovu Konvenciju. Najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu ove Konvencije Europski odbor za probleme kriminaliteta (CDPC) će u suradnji sa strankama provesti reviziju sviju odredaba Konvencije te će, ako to bude potrebno, preporučiti odgovarajuće izmjene i dopune.

4. Osim kada Vijeće Europe preuzme troškove nastale pri provedbi odredaba stavka 1. ovoga članka, njih će snositi stranke na način koji same utvrde.

5. Tajništvo Vijeća Europe pomagat će strankama pri izvršavanju njihovih funkcija u skladu s ovim člankom.

Članak 47. – OTKAZ

1. Svaka stranka može svakodobno otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom Glavnom tajniku Vijeća Europe.

2. Taj će otkaz stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon dana kada je Glavni tajnik primio notifikaciju.

Članak 48. – NOTIFIKACIJA

Glavni tajnik Vijeća Europe će notificirati države članice Vijeća Europe, države nečlanice koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije, kao i sve države koje su joj pristupile ili su bile pozvane da joj pristupe o:

a. svim potpisima;

b. polaganju svih isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,

c. svim danima stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s člancima 36. i 37.;

d. svim izjavama danim temeljem članaka 40. ili 41. ili rezervama izjavljenima u skladu s člankom 42.;

e. svim drugim aktima, notifikacijama ili komunikacijama vezanim uz ovu Konvenciju;

U znak prihvata navedenoga, niže potpisani ovlašteni potpisnici potpisuju ovu Konvenciju

U Budimpešti, dne. 23. studenog 2001. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se oba teksta smatraju izvornima, u jednom primjerku koji će biti pohranjen u pismohrani Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe će ovjerovljene primjerke dostaviti svakoj državi članici Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije, kao i svim državama pozvanima da joj pristupe.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva pomorstva, prometa i veza.

Članak 4.

Na dan stupanja ovoga Zakona na snagu, Konvencija o kibernetičkom kriminalu iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegova stupanja na snagu sukladno odredbi članka 36. Konvencije o kibernetičkom kriminalu.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 018-05/02-01/08

Zagreb, 3. srpnja 2002.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v. r.